

5.1. Βιβλιογραφία

ΕΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ :

BERNARD M. FEILDEN & JUKKA JOKILEHTO :

Management Guidelines for World Cultural Heritage Sites, ICCROM, Rome, 1993,

ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΔΙΣΚΟΣ : Τα καλύτερα Διαχειριστικά Σχέδια Μνημείων Παγκόσμιας Κληρονομιάς, World Heritage Centre.

UNESCO : Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention, World Heritage Centre, 2 February 2005.

UNESCO : Linking Universal and Local Values : Managing a Sustainable Future for the World Heritage Paper No 12, World Heritage Centre, Paris 2004.

HERD STOVEL : Risk Preparedness : A Management Manual for World Cultural Heritage, ICCROM, Rome 1998.

ΓΕΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ :

ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ :

ΔΙΑΦΟΡΟΙ : «Κέρκυρα, Ιόνιο Φως» Εκδόσεις Τοπίο – Δήμος Κερκυραίων, Κέρκυρα 1994

ΔΙΑΦΟΡΟΙ : «Βυζαντινή, Μεταβυζαντινή τέχνη στην Κέρκυρα» Ιερά Μητρόπολη Κέρκυρας και Παξών, Κέρκυρα 1994

ΔΙΑΦΟΡΟΙ : «Το Παλαιό Φρούριο» Δήμος Κερκυραίων – Ιονική Τράπεζα, Αθήνα 1995

FLAMBOURARIS S.L. «Corfu, the garden isle» London 1994

ΠΑΙΣΙΔΟΥ Δ. : «Στ' αρχοντικά της Κέρκυρας», Θεσσαλονίκη 1994

ΧΡΗΣΤΟΥ Χ.: «Κερκυραίοι ζωγράφοι 19^{ος} – 20ος αι.» Δήμος Κερκυραίων, ΑΝ.Ε.Δ.Κ. 1995

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΙ ΟΔΗΓΟΙ :

ΤΑΤΑΚΗ Α.: «Κέρκυρα, Ιστορία, μνημεία–μουσεία» Εκδοτική Ελλάδος , 1979

TERRA KERKYRA: «Περιηγητικός οδηγός για το νομό της Κέρκυρας» Εκδόσεις Terra Kerkyra, Κέρκυρα 1998

ΔΟΥΝΤΣΗ Α. : «Το νησί των χρωμάτων», Εκδόσεις Τοπίο, Αθήνα 1996

ΔΙΑΦΟΡΟΙ : «Sightseers», Mythos Pocket Guides, Κέρκυρα 1984

ΙΣΤΟΡΙΑ :

BRAUDEL F. : «La Mediterranee et le monde mediterranneen a l' eroque de Philippe II», A. Colin, Paris 1949

ΔΙΑΦΟΡΟΙ: «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους» Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα 1970 ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ: «Ιστορία» Εκδόσεις Πάπυρος, Αθήνα 1971

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ: «Ελληνικά»

ΟΜΗΡΟΥ : «Οδύσσεια»

ΑΛΒΑΝΑ Φ.: «Περί των Κερκυραϊκών τίτλων ευγενείας και τιμαρίων», Κέρκυρα 1894

ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ Α.: «Περί της οικονομικής διοικήσεως της Επτανήσου επί Βενετοκρατίας» , Αθήνα 1914

BACCHION E.: «Il dominio veneto su Corfu», Venezia 1956.

- BORY DE SAINT VINCENT :
«Histoire et description des iles Ioniennes», Paris, MDCCCXXIII
- ΔΙΑΦΟΡΟΙ: «Κέρκυρα, Ιστορία, Αστική ζωή, Αρχιτεκτονική 14^{ος} – 19^{ος} αι.», Πολιτιστικός σύλλογος Κόρκυρα, Κέρκυρα 1994
- ΔΙΑΦΟΡΟΙ: «Κέρκυρα μια Μεσογειακή σύνθεση», Πρακτικά Διεθνούς Συνεδρίου, Πολιτιστικός Σύλλογος Κόρκυρα, Κέρκυρα 1998
- GRASSET SAINT SAUVER A. :
«Voyage histirique, litteraire et pittoresque dans les iles possession ci – devant Venitennes du Levant» Paris 1800
- ΙΔΡΩΜΕΝΟΥ Α.: «Συνοπτική ιστορία της Κέρκυρας», Κέρκυρα 1895
- JERVIS H.: «History of the island of Corfu», London 1852
- ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ Ε. : «Η Επτάνησος υπό τους Βενετούς», Αθήνα 1942
- ΚΑΡΑΠΙΔΑΚΗ Ν.: «Οι Κερκυραίοι ευγενής στις αρχές του 17ου αιώνα», Ιστορικά 1985
«Ο χώρος και ο φόβος της πόλης», Ιστορικά 1990
«Διαμόρφωση οικιστικών ενοτήτων παλιάς πόλης Κέρκυρας, μέχρι τα μέσα του 18^{ου} αι.» 1997
- ΚΑΤΣΑΡΟΥΣ Σ. : «Σύντομη ιστορία της Κέρκυρας», Κέρκυρα 1967
- ΛΑΣΚΑΡΗ Σ. : «Ανάυσις της Κερκυραϊκής οικονομίας», Αθήνα 1968
- ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ Κ.: «Το ενωτικό κίνημα στα Επτάνησα», Αθήνα 1965
- ΜΑΡΜΟΡΑ Α.: «Della historia di Corfu», Venezia 1672
«Ιστορία της νήσου της Κέρκυρας», μετάφραση Κατσαρού, Κέρκυρα 1960
- MATTON R.: «Corfu», Αθήνα 1960
- ΜΙΖΡΑΧΗ, ΧΑΖΙΜ ΜΠΕΝ – ΣΕΜΟΥΕΛ :
«Ιστορικά σημειώσεις της Ισραηλιτικής κοινότητας στη Κέρκυρα», Κέρκυρα 1948
- ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Α. : «Δημόσιες τελετές στην Κέρκυρα κατά τη Βενετική περίοδο 14^{ος} – 18^{ος} αι.», Εκδόσεις Θεμέλια, Αθήνα 1999
- ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Σ. «Ιστορία της εκκλησίας της Κέρκυρας», Κέρκυρα 1920
- PARTZ J. «The island of Corfu», Corfu 1892
«Η νήσος Κέρκυρα», μετάφραση Βέγια, Κέρκυρα 1892
- ΠΛΟΥΜΙΔΗ Γ. «Οι Βενετοκρατούμενες Ελληνικές χώρες μεταξύ του 2^{ου} και του 3^{ου} Τουρκοβενετικού πολέμου (1503 – 1537)» Ιωάννινα, 1974
- RODOCANACHI E. «Bonaparte et les iles Ioniennes 1797 – 1816», Paris 1899
- ΡΩΜΑΝΟΥ Ι. Α. «Η Εβραϊκή Κοινότης Κέρκυρας», Κερκυραϊκά Χρονικά Ζ' 1959
- ΤΥΠΑΛΔΟΥ – ΙΑΚΩΒΑΤΟΥ Τ. :
«Ιστορία της Ιόνιας Ακαδημίας», Εκδόσεις Ερμής, 1982
- ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ – ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ
- ΔΙΑΦΟΡΟΙ : «Αρχαία Κέρκυρα», Εκδόσεις Υπουργείου Πολιτισμού, Αθήνα 1991
- ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.:
«Βυζαντινά και Μεσαιωνικά Μνημεία των Ιονίων Νήσων», Κερκυραϊκά Χρονικά 1967, 1968, 1978
«Περί την χρονολόγηση του εν Κερκύρα Ναού των Αγ. Ιάσωνος & Σωσιπάτρου», 1969
«Η Βυζαντινή Τέχνη στα Επτάνησα», Κερκυραϊκά Χρονικά 15, 1970
- ΔΙΑΦΟΡΟΙ : «Βυζαντινή και Μεταβυζαντινή Τέχνη στην Κέρκυρα», Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας και Παξών, Κέρκυρα 1994
- ΔΟΝΤΑ Γ. «Οδηγός Αρχαιολογικού Μουσείου Κέρκυρας», Αθήνα 1970

8^η ΕΦΟΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ / ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ :

«Αποτυπώσεις, καταγραφές, διερευνήσεις στο Παλαιό Φρούριο της Κέρκυρας», 1996 - 1998

Η' ΕΦΟΡΕΙΑ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Καταγραφές, χάρτες και πληροφοριακό υλικό

ΚΑΛΛΙΓΑ Π.

«Μνημεία της νεώτερης Κέρκυρας», Α.Δ. 1969

«Αρχαιότητες και Μνημεία των Ιονίων Νήσων» Κέρκυρα, Α.Δ. 1969

ΞΥΓΓΟΠΟΥΛΟΥ Α. : «Έρευνα εν Παλαιόπολει», ΠΑΕ 1936

ΟΡΛΑΝΔΟΥ Α. «Μοναστηριακή Αρχιτεκτονική», Β' Έκδοση, Αθήνα 1958

ΠΡΕΚΑ – ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ Κ. :

«Κέρκυρα, από τη Ναυσικά ως την Ευρώπη» Δήμος Κερκυραίων, Εκδόσεις ΑΔΑΜ, Κέρκυρα 1994

ΣΟΡΔΙΝΑ Α.: «Προϊστορική έρευνα στην Κέρκυρα», Κερκυραϊκά Χρονικά ΙΔ' 1968

ΤΕΧΝΗ – ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ – ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ Π. :

«Η Βυζαντινή Τέχνη στα Επτάνησα», Κερκυραϊκά Χρονικά 15, 1970

«Οι εικόνες της Κέρκυρας», Κέρκυρα, 1990

«Οι τοιχογραφίες του ναού των Αγίων Ιάσωνος και Σωσιπάτρου» ΔΑΕΚ 1971

ΒΑΚΑΛΟ Ε. – ΔΕΠΟΥΝΤΗ Ι. :

«Ν. Βεντούρας, ο καλλιτέχνης, ο άνθρωπος» περιοδικό ΖΥΓΟΣ, τεύχος 63, 1961

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

«Βυζαντινή και Μεταβυζαντινή τέχνη στην Κέρκυρα», Ιερά Μητρόπολη Κέρκυρας και Παξών, Κέρκυρα 1994

ΘΕΟΤΟΚΗ Λ. «Ενδυμασίες της Κέρκυρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων», Δήμος Κερκυραίων, 1994

ΚΑΠΑΔΟΧΟΣ Δ.Κ. «Το Θέατρο της Κέρκυρας στα μέσα του 19^{ου} αι.», Αθήνα, 1991

ΚΟΝΟΜΟΣ Ν. «Ο Νικ. Μάντζαρος και ο Εθνικός Ύμνος», Εκδόσεις Ι. Καμπανάς, Αθήνα, 1958

ΛΑΣΚΑΡΙ Χ.Ν. «Κέρκυρα μια ματιά μέσα στο χρόνο 1204 – 1864», Εκδόσεις Ι. Σιδέρης, Αθήνα 1994

«Η λιπάνευση των εικόνων – Κέρκυρα 14^{ος} – 18^{ος} αι.» Εκδόσεις Υπουργείου Πολιτισμού, Αθήνα 1994

ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ Γ. «Μουσικολογία», Κέρκυρα, 1987

ΜΟΝΤΣΕΝΙΓΟΣ Σ. «Νεοελληνική Μουσική Συμβολή εις την Ιστορία της», Αθήνα 1958

«Η Βυζαντινή προέλευση της επτανησιακής μουσικής», Πρακτικά Τρίτου Πανιόνιου Συνεδρίου, τόμος Β', Αθήνα 1969

ΞΑΝΘΟΥΔΑΚΗΣ Χ.: «Η Θρησκευτική μουσική του Νικ. Χαλικιόπουλου Μάντζαρου», Χρονικά της Εταιρείας Κερκυραϊκών Σπουδών, Κέρκυρα 1996

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Μ.: «Η Ελληνική Ηθογραφική ζωγραφική του 19^{ου} αι.», Θεσσαλονίκη 1978

ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ Φ.: «Νικόλαος Μάντζαρος, ο Μουσικός Παιδαγωγός του Έθνους», Κερκυραϊκά Χρονικά, 1958

ΤΣΙΤΣΑΣ Α. : «Η εκκλησία ης Κέρκυρας κατά τη Λατινοκρατία», Κέρκυρα 1969

ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ.: «Εισαγωγή στην Ελληνική Πολυφωνική εκκλησιαστική μουσική», Αθήνα, Νεφέλη, 1990

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ Α.: «Συμβολή στη μελέτη της Εφτανησιώτικης ζωγραφικής 18^{ου} – 19^{ου} αι.», Ιωάννινα, 1978

- ΧΡΗΣΤΟΥ Χ. «Κερκυραίοι Ζωγράφοι 19^{ος} – 20^{ος} αι.», Δήμος Κερκυραίων – ΑΝΕΔΚ, 1995
«Ν. Βεντούρας», περιοδικό ΖΥΓΟΣ, τεύχος 45, 1981
«Προσωπογραφίες από τη συλλογή Πανεπιστημίου Αθηνών»
- ΧΥΤΗΡΗΣ Γ. «Η Όπερα στο Θέατρο Αγ. Ιακώβου της Κέρκυρας», Κέρκυρα 1994
- ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ: «Ιστορία της Ιονίου Ακαδημίας», Ερμής 1982, Αθήνα
«The Ionian Academy», Edinburgh, Scottish Academic Press, 1988
«Εκδοτικός Οίκος EDOARDO SANZOGNO, Via Pasquirolo 12» (για τα έργα του Σ. Σαμάρα)
- ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ – ΑΣΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ
- ΑΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ- ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ Α :
«Η Αρχιτεκτονική της πόλεως Κέρκυρας κατά την περίοδο της Ενετοκρατίας», Αθήνα, 1976
«Το έργο του Κερκυραίου αρχιτέκτονα Ι.Χρόνη», ΤΕΕ- Τμήμα Κέρκυρας, Κέρκυρα, 1997
«Τεκμηρίωση μορφολογικών χαρακτηριστικών της Αγγλοκρατίας», Κέρκυρα, 1997
«Στοιχεία Μορφολογικού Λεξικού», 1998
- ΑΡΧΕΙΑ ΝΟΜΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ : Κτηματολόγιο Ενετικής Περιόδου, Φάκελος Δημοκρατικών Γάλλων, Άδειες Βρετανικής Περιόδου
- ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ Θ.: «Τα λιμάνια της Κέρκυρας», Λιμενικό Ταμείο Κέρκυρας, Κέρκυρα 1997
- CONCINA E.: «Citta e fortezze nelle isole nostre del Levante», Venezia 1986
- ΔΑΦΝΗΣ Κ. : «Οι οχυρώσεις της Κέρκυρας», Κερκυραϊκά Χρονικά 1951
- ΔΙΑΦΟΡΟΙ «Βυζαντινή και Μεταβυζαντινή Τέχνη στην Κέρκυρα» Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας και Παξών, Κέρκυρα 1994
- ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ι.: «Ο G. Whitmore στην Κέρκυρα – Το Ανάκτορο των Αγ. Μιχαήλ και Γεωργίου και το περιστύλιο Maitland» Υπουργείο Πολιτισμού / ΙΟCM – Τμήμα Κέρκυρας, 1979
- ΖΗΒΑΣ Δ. «Βενετσιάνικα Κάστρα στην Ελλάδα», Φρουριακά Χρονικά Ι, 1973
- ΖΟΥΜΠΟΣ Γ. «Οι οχυρώσεις της Κέρκυρας μέχρι τον 18^ο αι.» Ενημέρωση, Κέρκυρα 1996
- GAZZOLA P.: «Michele Sanmicheli», Catalogo della mostra (a cura di), Verona 1960
- GEROLA G.: «Appunti sui monumenti Veneti di Cefalonia e di Corfu » Atti del R. Ist. Veneto, 1907 - 1908
- ΚΑΡΑΠΙΔΑΚΗΣ Ν.: «Διαμόρφωση οικιστικών ενοτήτων μέχρι τα μέσα του 18^{ου} αι.», Κέρκυρα 1997
- ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ Ι.: «Κερκυραϊκά καμπαναριά», ΖΥΓΟΣ VII, 1966
- ΛΙΝΑΡΔΟΣ Γ.: «Ιστορική εξέλιξη της πόλεως της Κέρκυρας», Κερκυραϊκά Χρονικά, 1962
- ΠΑΪΣΙΔΟΥ Δ.: «Στ' αρχοντικά της Κέρκυρας», Θεσσαλονίκη, 1994
- PUPPI L. : «Michele Sanmicheli, architetto di Verona», Padova, 1971.
- RUSCONI A.: «Monumenti Araldici ed epigrafici Veneti dell' isola di Corfu», 1952
- ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΟ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΜΠ :
Αποτυπώσεις και Διπλωματικές εργασίες
- ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΑΛΙΑΣ ΠΟΛΗΣ – ΔΕΠΟΣ :
Σχέδια αποτύπωσης κτιρίων ιστορικού κέντρου Κέρκυρας (αριθμός κτιρίων 200), 1997 – 1999

- ΟΠΑΜ ΕΠΕ : Σχέδια και αποτυπώσεις κτιρίων του ιστορικού κέντρου
 ΔΗΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ – ΤΕΕ/Τμήμα Κέρκυρας : «Πρόταση για την ένταξη
 της παλιάς πόλης Κέρκυρας στον κατάλογο Μνημείων
 Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς» , 1999
- ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ
 ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΑΛΙΑΣ ΠΟΛΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ :
 «Περιεχόμενο Μελετών Επιχειρησιακού
 Προγράμματος», Κέρκυρα, Μάιος 1997
- ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΑΛΙΑΣ ΠΟΛΗΣ – ΔΕΠΟΣ :
 «Προκαταρκτικό Πρόγραμμα Έργων Προγραμματικής
 Σύμβασης Ιστορικού Κέντρου», 1997 - 1999
- ΔΗΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ «Αξιοποίηση Νέου Φρουρίου της Κέρκυρας», 1997
 «Το ιστορικό κέντρο χωρίς αυτοκίνητο», 1997
- ΟΠΑΜ ΕΠΕ «Πολεοδομική μελέτη Αναθεώρησης – Επέκτασης
 της πόλης της Κέρκυρας» 1982 - 1989
- TRADEMCO «Κυκλοφοριακή μελέτη για την πόλη της Κέρκυρας»,
 1989
- ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
 BUTTER RICHARD W.: «Sustainable Tourism : a State of the Art Review»
 Tourism Geographies, Vol. 1, No 1 - 1999
- ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΕΛΕΤΩΝ ΠΑΤΕΛΛΗ - ΕΡΓΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΕ :
 «Σχέδιο Δράσης για την Ορθολογική Ανάπτυξη του
 Τουρισμού στα Ιόνια», Περιφέρεια Ιονίων Νήσων -
 Ε.Δ.Τ.Β. ΕΠΕ 1996
- COMMISSION EUROPEENNE DGXXIII, Unite Tourisme :
 «Plan d' Actions Communautaires en Faveur du
 Tourisme - Etudes representatives et projects
 pilotes » 12/1995
- ΕΕΤΑΑ ΑΕ «Μελέτη – Πλαίσιο για τις Αναπτυξιακές Εταιρείες» 1998
 ENVIPLAN «Πρότυπο Δοκιμαστικό για τη δημιουργία ικανοποιητικών
 συνθηκών παροχής υπηρεσιών με multimedia – Πολιτιστικός
 Τουρισμός στο Χώρο του Βορείου Αιγαίου», στα πλαίσια του
 Κοινοτικού Προγράμματος «Ειδικά μέτρα για τα νησιά του
 Αιγαίου», Πανεπιστήμιο Αιγαίου – Τμήμα Διοίκησης
 Επιχειρήσεων, 1994
 «Πρότυπο Δοκιμαστικό για τη δημιουργία ικανοποιητικών
 συνθηκών παροχής υπηρεσιών με multimedia –
 Οικοτουρισμός στο χώρο του Βορείου Αιγαίου» στα
 πλαίσια του Κοινοτικού Προγράμματος «Ειδικά μέτρα για τα
 νησιά του Αιγαίου», Πανεπιστήμιο Αιγαίου – Τμήμα
 Διοίκησης Επιχειρήσεων, 1994
 «Πρότυπο Δοκιμαστικό για τη δημιουργία ικανοποιητικών
 συνθηκών παροχής υπηρεσιών με multimedia –
 Δυνατότητα εφαρμογής Τηλεργασίας στο χώρο του
 Βορείου Αιγαίου» στα πλαίσια του Κοινοτικού
 Προγράμματος «Ειδικά μέτρα για τα νησιά του
 Αιγαίου», Πανεπιστήμιο Αιγαίου – Τμήμα Διοίκησης
 Επιχειρήσεων, 1994
 «Πρότυπο Δοκιμαστικό για τη δημιουργία ικανοποιητικών
 συνθηκών παροχής υπηρεσιών με multimedia –
 Θαλάσσιος Τουρισμός (Yachting) στο χώρο του
 Βορείου Αιγαίου» στα πλαίσια του Κοινοτικού
 Προγράμματος «Ειδικά μέτρα για τα νησιά του
 Αιγαίου», Πανεπιστήμιο Αιγαίου – Τμήμα Διοίκησης
 Επιχειρήσεων, 1994
 «Μελέτη Σκοπιμότητας – Βιωσιμότητας Σύστασης Φορέα
 Πολιτιστικής και Τουριστικής Ανάπτυξης του νομού
 Βοιωτίας» ΤΕΔΚ Νομού Βοιωτίας, 1995

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ :

«Αύξηση του δυναμικού του Τουρισμού για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης», Ανακοίνωση της Επιτροπής, 28/04/1999 – COM (1999) 205 τελικό

EURONET – ENVIPLAN :

«Sustainable Cities : Guidelines for Local Authorities», EEC – DG XI, 1995

EURONET – ICLEI :

«European Good Practice Information System – Local Sustainability», 1996

EUROPEAN UNION :

«Investing in Culture : an asset for all regions», E.C., 1998

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

«Ομάδα υψηλού Επιπέδου για το Τουρισμό και την Απασχόληση, Ανάπτυξη Εταιρικών Σχέσεων στο Τομέα του Ευρωπαϊκού Τουρισμού για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης», ΕΕ –ΓΔΧΙΙΙ , 1998

FORUM DELLO SVILUPO :

«Quality Tourism in a European Scale», E.C., 1993

HANSEN C. – S. JENSEN :

«The impact of Tourism on Employment in Denmark : Different Definitions, Different Results» Tourism Economies 2 (4) : 283 – 302, 1996

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ :

«Η Τουριστική Αγορά και το Τουριστικό Προϊόν της Κέρκυρας», 1996

ΜΕΝΤΩΡ – ΞΩΠΟΛΙ :

«Τοπικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα Δήμου Κερκυραίων», 1995 - 1996

ΜΕΝΤΩΡ ΑΜΚΕ «Ανάπτυξη και διαχείριση των τουριστικών πόρων του Δήμου Κερκυραίων», ΑΝΕΔΚ, 1996

Mc CANNELL D. «The Tourist : A new theory of the Leisure Class», London, Macmillan 1976

ΟΠΑΜ ΕΠΕ «Ειδική χωροταξική μελέτη προστασίας Κερκυραϊκού τοπίου με Στόχο την ποιοτική αναβάθμιση του τουρισμού μέσω του καθορισμού Χρήσεων γης», ΥΠΕΧΩΔΕ, 1990

STECK BIRGIT «Sustainable Tourism as a Development Option, Federal Ministry for Economic Cooperation and Development» Germany 1999

Γ. Θ. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ :

«Μελέτη Μεταβολής του Προτύπου του Μαζικού Τουρισμού», ΕΤΒΑ Α.Ε. , 1991

THE INDUSTRIAL DEVELOPMENT OFFICER – DEPT. OF ECONOMIC DEVELOPMENT & PLANNING :

«The case of Langbaourgh», Langbaourgh, Tees Borough Council, 1994

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ - ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ :

«Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Τουρισμού – Πολιτισμού» 1994 - 1999

URBAN ENVIRONMENT GROUP OF EXPERTS

«European Sustainable Cities» EEC DG XI – EURONET, 1995

URRY JOHN : «The Tourist Gaze : Leisure and Travel in Contemporary Societies» , 1990

W.T.O. «The Hague Declaration», Madrid, Spain, 1989

WTTTC, THE 1995 WTTTC REPORT RESEARCH EDITION :

«Travel and Tourism. A new Economic Respective», Elsevier Science Ltd, Oxford, UK, 1995

5.2. Ιστορία

5.2.1. Παρουσιάζονται συνοπτικά τα βασικά ιστορικά γεγονότα που καθόρισαν την εξέλιξη του χώρου του Μνημείου, εφ' όσον οι μεταμορφώσεις του κερκυραϊκού αστικού τοπίου ήταν όσες και οι διαφορετικές ιστορικές φάσεις που γνώρισε η πόλη από τον αρχικό της εποικισμό έως σήμερα.

Αρχαίοι Χρόνοι

5.2.2. Σε γειτνιάζουσα θέση με το μετέπειτα κέντρο της ιστορικής πόλης, στη χερσόνησο του Κανονιού, σημερινό προάστιο, εντοπίζεται η θέση της Παλαιόπολης, της πόλης των αρχαίων χρόνων. Η περιοχή φαίνεται ότι κατοικήθηκε ήδη από την προϊστορική περίοδο, όπως δείχνουν τα διάσπαρτα στην περιοχή της Παλαιόπολης και του νεκροταφείου των αρχαϊκών και κλασικών χρόνων, λίθινα τέχνηρα. Η μεγάλη ακμή της πόλης αρχίζει κατά το δεύτερο μισό του 8^{ου} π.Χ. αιώνα με την άφιξη, σε πρώτη φάση, (προαποικιστική φάση), για σύντομο χρονικό διάστημα, σύμφωνα με τις πηγές και ορισμένες συγκριτικές αρχαιολογικές ενδείξεις, των Ευβοέων, τους οποίους αρκετοί ταυτίζουν με τους Φαίακες της Οδύσσειας. Στην συνέχεια η ανάπτυξη της πόλης καθορίζεται από την άφιξη των Κορινθίων, (φάση αποικισμού), οι οποίοι θα φέρουν μαζί τους, χαρακτηριστικά δείγματα της κεραμικής τους και τα αρχιτεκτονικά εκείνα στοιχεία που χαρακτηρίζουν ολόκληρη την μετέπειτα πορεία τους. Η αρχαία πόλη αναπτύχθηκε ανάμεσα σε δύο φυσικά λιμάνια, ήταν περιτειχισμένη και αποκτώντας πλούτο και δύναμη, έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο στις εμπορικές συναλλαγές με τη Δύση. Σημαντική μαρτυρία του υψηλού πολιτιστικού επιπέδου της αρχαίας πόλης,

αποτελεί ο μεγάλος δωρικός ναός της Αρτέμιδος (διαστάσεων 47,50 X 22 μ.) κατασκευασμένος από πωρόλιθο στις αρχές του 6^{ου} αιώνα (590-80 π.Χ), του οποίου το ανάγλυφο δυτικό αέτωμα καταλογίζεται ως ένα από τα μοναδικά έργα τέχνης της κλασικής αρχαιότητας. Κατά τη ρωμαϊκή περίοδο η περιοχή της αρχαίας πόλης μετατράπηκε σε μια τεράστια ρωμαϊκή συνοικία, με πολυτελείς λουτρικές εγκαταστάσεις.

Βυζαντινή και Μεταβυζαντινή περίοδος

5.2.3. Η πτώση της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας (337 μ.Χ.) βρίσκει την Κέρκυρα στο ανατολικό τμήμα του κράτους, που αργότερα εξελίχθηκε σε βυζαντινή αυτοκρατορία. Η νέα θρησκεία διαδόθηκε στο νησί, από τους μαθητές του Απόστολου Παύλου, Ιάσονα και Σωσίπατρο (μετέπειτα Άγιους). Στους σκοτεινούς αιώνες που ακολούθησαν, το νησί πλήγηκε από σειρά επιδρομών Βανδάλων, Γόθων και Σαρακηνών (Αράβων), από τον 5^ο - 7^ο και τον 9^ο αιώνα μ.Χ. Μετά την επιδρομή των Γόθων του Τωτίλα το 551 μ.Χ. η θέση της αρχαίας πόλης σταδιακά εγκαταλείπεται (ποτέ ολοκληρωτικά) και οι κάτοικοι αναζητούν πιο ασφαλές καταφύγιο στην φυσικά οχυρή θέση του σημερινού Παλαιού Φρουρίου, με την χαρακτηριστική μορφολογία των δύο επιβλητικών βράχων, στοιχείο που προσδιόρισε την ονομασία της νέας πόλης. Με την ονομασία "Κορυφώ", "Κορφοί", που στην δύση επικράτησε ως "Corfu", αναπτύχθηκε η μεσαιωνική πόλη, ακολουθώντας τις τύχες και τις αγωνίες του Βυζαντινού Κράτους ανά τους αιώνες, όντας αναπόσπαστο κομμάτι της Αυτοκρατορίας. Οι παλαιοχριστιανικές βασιλικές διατηρημένες έως σήμερα, τα βυζαντινά κάστρα, τα διάσπαρτα εκκλησιαστικά μνημεία και οι γραπτές ιστορικές αναφορές, καθορίζουν το περίγραμμα της βυζαντινής περιόδου του νησιού.

5.2.4. Η σταδιακή αποδυνάμωση του Βυζαντινού Κράτους και η παράλληλη ενίσχυση των δυνάμεων της Δύσης καθιστούν την Κέρκυρα αντικείμενο συνεχών διεκδικήσεων. Από το 1081 μέχρι το 1202, το νησί διοικείται εναλλάξ από τους Βυζαντινούς και τους Νορμανδούς. Η 4^η Σταυροφορία (1202 - 1204) αλλάζει ριζικά το σκηνικό στον ελληνικό χώρο, με την υποταγή του Βυζαντινού κράτους στους Φράγκους. Η Κέρκυρα περιήλθε στους Βενετούς (1207-1214), που διαίρεσαν το νησί σε 10 τιμάρια και τα παραχώρησαν σε Βενετούς ευγενείς, με την υποχρέωση καταβολής ετήσιου φόρου στην Γαληνοτάτη Δημοκρατία της Βενετίας και την υποχρέωση συντήρησης των οχυρώσεων. Ταυτόχρονα δόθηκαν προνόμια στους Βενετούς εμπόρους του νησιού, κάποιες ελευθερίες στους κατοίκους, όπως και το δικαίωμα διατήρησης της ορθόδοξης θρησκείας, με την προϋπόθεση της πίστης τους στην Βενετία. Το 1214 η Κέρκυρα αποσπάστηκε από τους Βενετούς και προσαρτήθηκε στο Δεσποτάτο της Ηπείρου, ένα από τα τρία ανεξάρτητα μεταβυζαντινά κράτη (μαζί με την Νίκαια και την Τραπεζούντα), στην κατοχή του οποίου παρέμεινε με την υποστήριξη των Κερκυραίων, λόγω της παροχής πολλών προνομίων (φορολογικές απαλλαγές, ανεξαρτησία κλήρου, ενισχύσεις της οχύρωσης) και χωρίς σοβαρή απειλή από τους Βενετούς, οι οποίοι εξακολούθησαν να ασκούν το εμπόριό τους στις περιοχές αυτές. Οι καλύτερες ημέρες για τους κατοίκους όμως δεν επρόκειτο να κρατήσουν για πολύ και το 1267 η Κέρκυρα περιήλθε στην κυριαρχία του ανδηγαυικού βασιλείου της Σικελίας (Κάρολος Α΄ d' Ανζου, βασιλεύς της Νεαπόλεως και των δύο Σικελιών).

Η κυριαρχία των Ανδηγαβών (1267-1386)

5.2.5. Η περίοδος αυτή, που κράτησε πάνω από εκατό χρόνια, σηματοδοτήθηκε με διωγμούς και ταπείνωση για την ορθόδοξη εκκλησία, σε μία προσπάθεια βίαιης επιβολής του καθολικισμού,

(κατάργηση του αξιώματος του Μητροπολίτη, μετατροπή των κυριότερων εκκλησιών σε καθολικές). Παράλληλα, εγκαθιδρύθηκε νέα διοικητική οργάνωση του νησιού για να εξυπηρετηθεί ο φεουδαρχικός τρόπος παραγωγής που επικρατούσε στην Ευρώπη. Οι εσωτερικές αντιθέσεις των Ανδηγαυών αργότερα, οι εμφύλιοι πόλεμοι στην Νεάπολη και ο αντίκτυπός τους στην Κέρκυρα, μαζί με την γενική δυσαρέσκεια των Κερκυραίων έδωσαν έδαφος στις διαρκείς βλέψεις της Γαληνοτάτης Δημοκρατίας της Βενετίας να αποκτήσει το νησί, με αποτέλεσμα την παράδοση της πόλης στον Βενετό στόλαρχο της Αδριατικής, το 1386, την στιγμή της πολιορκίας της από δυνάμεις του ηγεμόνα της Πάδοβα. Τυπικά, η Βενετία νομιμοποίησε την εξουσία της στο νησί το 1402, αγοράζοντάς το από το βασίλειο της Νεαπόλεως, για 30.000 χρυσά δουκάτα.

Η Βενετική Κυριαρχία (1386-1797)

5.2.6. Οι τέσσερις αιώνες κατά τους οποίους η Κέρκυρα διοικήθηκε από την Βενετία, αποδέχοντάς την ως "άρχοντα-προστάτη", προσδιόρισαν κατά κύριο λόγο την ιδιαιτερότητα των χαρακτηριστικών του νησιού, εφ' όσον σε αντίθεση με όλες τις υπόλοιπες ελληνικές πόλεις, αυτό δεν γνώρισε ποτέ τον Οθωμανικό ζυγό. Οι Βενετοί παρέλαβαν ένα νησί με ισχυρή αριστοκρατία και φεουδαρχικό σύστημα τα οποία διατήρησαν και ισχυροποίησαν, αποδίδοντας τα ανώτερα αξιώματα σε ευγενείς Βενετούς με διετή θητεία και οργανώνοντας τοπικό σώμα ευγενών, με ένα αυστηρότατο σύστημα ελέγχου της εισόδου στην κλειστή αυτή τάξη (Libro d' oro). Συγκεντρωτισμός και αναγνώριση μιας σχετικής αυτονομίας, η οποία ουσιαστικά εξυπηρετούσε τα συμφέροντα της αριστοκρατίας του τόπου, αποτελούσαν τα βασικά χαρακτηριστικά της διοικητικής οργάνωσης των Βενετών.

5.2.7. Η μεγάλη σημασία που απέδιδαν στην γεωγραφική θέση της Κέρκυρας προορίζοντάς την για πόλη - βάση της Αδριατικής και της Ανατολικής Μεσογείου, του δρόμου προς την Ανατολή, στην ανάπτυξη του εμπορίου, είχε σαν αποτέλεσμα την υλοποίηση ενός σημαντικού μεγέθους εξελισσόμενου προγράμματος οχυρωματικών έργων, που θα την εξασφάλιζε από τις τουρκικές κυρίως επιθέσεις. Αρκετά από τα σημαντικότερα ονόματα αρχιτεκτόνων και μηχανικών της οχυρωματικής τέχνης που διέθετε στην υπηρεσία της η Γαληνοτάτη, μετακλήθηκαν στην Κέρκυρα για τον σκοπό αυτό και μεταφέροντας εμπειρίες από την οχύρωση των ιταλικών πόλεων, μετέτρεψαν την πόλη σε ένα απέραντο εργοτάξιο, ισοπεδώθηκαν βουνά, ανοίχτηκαν λιμάνια, κατασκευάστηκαν ναύσταθμοι, υψώθηκαν τείχη και φρούρια, αποδεικνύοντας τον θρίαμβο της τέχνης πάνω στη φύση. Σαν αντάλλαγμα για την ασφάλεια που προσέφεραν οι Βενετοί απαιτούσαν από τους κατοίκους αυστηρή υπακοή. Αντίθετα, κατανόηση και ανοχή χαρακτηρίζουν την στάση της Γαληνοτάτης απέναντι στην ορθόδοξη εκκλησία, λόγω κυρίως της τάσης της να ανεξαρτητοποιηθεί από τον Πάπα. Τα οικονομικά οφέλη της Βενετίας από την Κέρκυρα προέρχονται κυρίως από την φορολογία, τον έλεγχο του διαμετακομιστικού εμπορίου, την ενοικίαση δημοσίων κτημάτων, το μονοπώλιο του άλατος και σε μεγάλο βαθμό από την ελαιοκαλλιέργεια που πριμοδοτήθηκε ιδιαίτερα.

5.2.8. Η περίοδος των τεσσάρων αιώνων δεν ήταν ειρηνική για την Κέρκυρα. Μία πρώτη επίθεση της Γένοβας, που δεν είχε ποτέ παραιτηθεί από τις βλέψεις της στο νησί, το 1403 και μία δεύτερη το 1431, ερήμωσαν τα χωριά της υπαίθρου, η πόλη εκτός φρουρίου πυρπολήθηκε, αλλά το οχυρωμένο φρούριο τους απώθησε. Οι πολλαπλές απόπειρες των Τούρκων να καταλάβουν την πόλη,

1431, 1537, 1571, 1573, 1716, παρά το ότι όλες ήταν ανεπιτυχείς, είχαν φοβερές καταστροφικές συνέπειες για τους εκτός φρουρίου κατοίκους της πόλης, αλλά και για όλα τα χωριά της υπαίθρου, με εκτεταμένες σφαγές, αιχμαλωσίες, πυρπολισμούς. Η σοβαρή μείωση του πληθυσμού εξ' αιτίας των επιδρομών, που επιδεινώθηκε από δύο εκτεταμένες επιδημίες πανούκλας (1629 και 1673) αντιμετωπίστηκε από την Βενετία με μετακινήσεις ελληνικών πληθυσμών από άλλες περιοχές, την Κωνσταντινούπολη, την Ήπειρο, το Ναύπλιο, την Κρήτη. Ακόμη, σοβαρές εσωτερικές ταραχές συγκλόνισαν την Κέρκυρα κατά τον 17^ο αιώνα και ήταν αιτία αφ' ενός μεν για χιλιάδες θύματα, αλλά και για την γενικότερη οικονομική και αμυντική αποδυνάμωση του νησιού. Μία πρώτη αναταραχή το 1610, που ακολούθησε την άρνηση των χωρικών να καταβάλουν τα μερίδια τους από την παραγωγή, οδήγησε σε πραγματική επανάσταση το 1640, που αναζωπυρώθηκε το 1642, και 1652, τις οποίες κατέστειλε η Βενετική Διοίκηση, καλώντας δυνάμεις στρατού από την Βενετία.

Η περίοδος των Δημοκρατικών Γάλλων (1797-1799)

5.2.9. Οι ιδέες της Γαλλικής Επανάστασης έφθασαν γρήγορα στην Κέρκυρα, όπου μεταδόθηκε ο πόθος για εθνική ανεξαρτησία και εγκαθίδρυση μιας Ελληνικής Δημοκρατίας στα Ιόνια Νησιά. Έτσι οι κάτοικοι δέχτηκαν την κατάληψη του νησιού από το Γαλλικό στόλο, σαν απελευθέρωση από τον μακρύχρονο Βενετικό ζυγό. Οι εντυπώσεις ευφορίας όμως γρήγορα διαψεύστηκαν, εφ' όσον η διορισμένη διοίκηση του νησιού ήταν πάλι από την τάξη των ευγενών και η οικονομική απομύζηση που τους επιβλήθηκε ήταν ισχυρότερη από την προηγούμενη. Μετά την συνθήκη του Καμποφόρμιο, με την οποία τα Ιόνια Νησιά αποτελούσαν αποικία

του Γαλλικού κράτους, και εξ' αιτίας των κατασχέσεων και της κακής συμπεριφοράς των Γάλλων στρατιωτών, που μένοντας απλήρωτοι άρχισαν να λεηλατούν εκκλησίες, ο λαός θεώρησε την γαλλική κατοχή χειρότερη από την βενετική και στράφηκε εναντίον της.

Ρωσσοτουρκική κατοχή & Επτάνησος Πολιτεία (1799-1807)

5.2.10. Το κλίμα δυσαρέσκειας των κατοίκων και η προπαγάνδα της ρωσσοτουρκικής συμμαχίας κατά των "άθρων Γάλλων", οδήγησε τους τελευταίους σε αναγκαστική ανακωχή με τον ρωσικό στόλο, μετά από αντίσταση και συνεχείς συγκρούσεις τεσσάρων μηνών. Τα Ιόνια νησιά παραδόθηκαν στους αρχηγούς των δύο σύμμαχων στόλων. Στις 24 Απριλίου 1799, οι δύο ναύαρχοι ανακοίνωσαν την ίδρυση της "Επτανήσου Πολιτείας", με πρωτεύουσα την Κέρκυρα και με την σύμβαση της Κωνσταντινουπόλεως (21 Μαΐου 1800), που υπέγραψαν η Ρωσία, η Τουρκία και η Μεγάλη Βρετανία, τα Ιόνια Νησιά αναγνωρίζονταν σαν αυτόνομο ενιαίο κράτος, φόρου υποτελής στην Τουρκία. Το σύνταγμα του 1800, που επανέφερε την παλαιά μορφή του αριστοκρατικού πολιτεύματος όπως και η ενοχλητική παρουσία ξένων στρατευμάτων, και ιδιαίτερα των Τούρκων, δημιούργησαν συνθήκες κοινωνικών αναταραχών, που ούτε οι εκλογές αντιπροσώπων του 1801, ούτε η σύνταξη δημοκρατικότερου συντάγματος το 1803, ούτε η αναθεώρησή του το 1806, κατάφεραν να κατευνάσουν. Ακολούθησε η κήρυξη του ρωσσοτουρκικού πολέμου και η Επτάνησος Πολιτεία βρέθηκε στο πλευρό της Ρωσίας, για να παραχωρηθεί τελικά με την συνθήκη του Τιλσιτ (1807) στην Γαλλία.

Η κατοχή από τους Αυτοκρατορικούς Γάλλους (1807-1814)

5.2.11. Η περίοδος της δεύτερης Γαλλικής κατοχής δίνοντας έμφαση στην βελτίωση της γεωργίας, στην εισαγωγή νέων καλλιεργειών, στην

ανάπτυξη της παιδείας (ίδρυση της Ιονίου Ακαδημίας), στην οργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών και στην ανοικοδόμηση της πόλης άφησε θετική ανάμνηση στους κατοίκους. Η πτώση του Ναπολέοντα (1814), αποδυνάμωσε την Γαλλική κατοχή των Επτανήσων, αιτία που οδήγησε στην εύκολη απομάκρυνση των γαλλικών στρατευμάτων και την παράδοση των νησιών στους Άγγλους.

Η Βρετανική προστασία (1814 - 1864)

5.2.12. Παρά το ότι το αίτημα των Επτανησίων για απόδοση ανεξαρτησίας στην Πολιτεία τους υποστηρίχθηκε σθεναρά στο συνέδριο της Βιέννης (1815, Ρωσία, Μ. Βρετανία, Αυστρία, Πρωσία) από τον Ιωάννη Καποδίστρια, (κερκυραίο διπλωμάτη και αργότερα πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδας), που συμμετείχε ως εκπρόσωπος της Ρωσίας, δεν έγινε αποδεκτό από τα υπόλοιπα κράτη. Με την συνθήκη των Παρισίων (1815), τα "Ενωμένα κράτη των Ιονίων Νήσων" αναγνωρίστηκαν σαν ελεύθερο και ανεξάρτητο κράτος, κάτω από την άμεση και αποκλειστική προστασία της Μ. Βρετανίας. Γρήγορα αποδείχθηκε ότι η προστασία ήταν στην πράξη επικυριαρχία. Σε αντίθεση με το φιλελληνικό πνεύμα του Λονδίνου, η αγγλική διοίκηση των νησιών αντιμετώπιζε με τρομοκρατικά μέτρα τόσο τις εκδηλώσεις συμμετοχής των επτανησίων στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του 1821, όσο και το Ενωτικό κίνημα που εκδηλώθηκε, μετά την δημιουργία του Ελληνικού κράτους. Παρ' όλα αυτά, η περίοδος της αγγλοκρατίας της Κέρκυρας παρουσιάζει πολλά θετικά στοιχεία, μεταξύ των οποίων ήταν η ανόρθωση της οικονομίας, η κατασκευή σημαντικών έργων κοινής ωφέλειας, όπως το οδικό δίκτυο και το υδραγωγείο της πόλης. Παράλληλα οργανώθηκε η εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες και λειτούργησε μια νέα Ιόνιος Ακαδημία, το πρώτο Ελληνικό Πανεπιστήμιο, που ιδρύθηκε το 1824.

Η ενσωμάτωση της Κέρκυρας στο Ελληνικό Κράτος (1864)

5.2.13. Η εκχώρηση των Ιονίων Νήσων στην Ελλάδα προσφέρθηκε σαν αντάλλαγμα για την εκλογή βασιλέως της εμπιστοσύνης της Μ. Βρετανίας. Η Κέρκυρα θα πάψει να είναι πρωτεύουσα του Ιονίου κράτους και θα δει το Πανεπιστήμιό της και την Βουλή της να κλείνουν μέσα στον ενθουσιασμό της Ενώσεως. Στο εξής θα αποτελεί μία Νομαρχία του Ελληνικού Κράτους. Λόγω της γεωγραφικής της θέσης ωστόσο, θα είναι η βάση των συμμαχικών στρατευμάτων το 1916-18, φιλοξενώντας την εξόριστη Σερβική κυβέρνηση με τα υπολείμματα του στρατού της. Για μια διετία η Κέρκυρα υπήρξε η πρωτεύουσα του Σέρβικου κράτους, υπό τον πρωθυπουργό Πάσιτς. Στους Σέρβους, παραχωρήθηκε το Δημοτικό Θέατρο για συνεδριάσεις, μέσα στο οποίο γράφτηκε η Διακήρυξη της ανεξαρτησίας της Μεγάλης Γιουγκοσλαβίας, καθώς επίσης και η εκκλησία του Αγ. Νικολάου των Γερόντων, όπου λειτουργούσαν σε σέρβικη γλώσσα. Τέλος, οι Σέρβοι εξέδωσαν στην Κέρκυρα δική τους Εφημερίδα σε σέρβικη γλώσσα, σε ειδικό Τυπογραφείο, που μεταφέρθηκε εκεί από τη Γαλλική Αρχή Κατοχής. Το 1923, το νησί διεκδικείται με μία σύντομη κατάληψη από τα ιταλικά στρατεύματα και το 1940-43 δοκιμάζεται από τους βομβαρδισμούς των εμπολέμων, οπότε καταστρέφεται το θέατρο και η σημαντικότερη βιβλιοθήκη της πόλης.

5.3. Ενδεικτικά Στοιχεία Κτηριακού Δυναμικού

Παρατίθεται κατάλογος με το σύνολο των εκκλησιών που βρίσκονται σήμερα στο χώρο του προτεινόμενου Μνημείου καθώς και κατάλογος ενδεικτικών στοιχείων του λοιπού αξιόλογου κτηριακού δυναμικού.

5.3.1. Κατάλογος Εκκλησιών

5.3.2. Ενδεικτικός Κατάλογος Κτηριακού Δυναμικού

